

законодавство в цілому права та обов'язки у розрізі різних ситуаційних задач. Потрібно не лише бути ознайомленим, але і чітко розуміти тлумачення закону. Можна по різному трактувати певні терміни та встановлені законодавством норми але самих знань буде не достатньо якщо не розуміти як їх використовувати на практиці, та захистити себе у певній ситуації.

Самовиховання зазвичай інколи призводить до досить поганих наслідків, не вірно зрозумілий закон може призвести до правопорушення і в гіршому випадку до кримінального впровадження. Тому багато критиків стверджують, що саме юридична освіта допомагає і запобігає великій кількості правопорушень, звісно якщо особистість не бажає бути правопорушником чи злочинцем. Слід зазначити, що для успішного правового виховання особистості слід використовувати всі форми та методи, звісно багато що залежить від індивідуальної особистості та можливостей. Але саме юридична освіта як форма правового виховання формує навички та вміння трактувати, узагальнювати системне уявлення про право [3].

Оскільки завданням юридичної освіти є навчити розуміти право, доцільно використовувати у житті, знати і використовувати засоби юридичної техніки доцільно стверджувати, що саме ця форма є найдієвішою у практиці здійснення правового виховання.

1. Загальна теорія держави і права / За ред. В.В. Копейчикова. – К., 2002.

2. Кутафіє О.Е. Основи держави і права: Навчальний посібник для поступаючих у вузи. - М.: Юрист, 1996.

3. Лившиц Р.З. Современная теория права: Краткий очерк – М., 1992.

Луньов Дмитро Миколайович
курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
кримінальної поліції ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри теорії та історії
держави і права, к.ю.н., доц.

Перепьолкін С.М.

ЄВРОПЕЙСЬКЕ БЮРО ПО БОРОТБІ З ШАХРАЙСТВОМ

Підписання Угоди про асоціацію між Європейським Союзом і Україною має наслідком налагодження співпраці в економічній, соціальній та інших сферах суспільного життя. Зокрема, передбачається створення поглибленої зони вільної торгівлі, розвиток співробітництва у промисловості, сільському господарстві, енергозбереженні. Особлива увага приділяється діяльності у фінансовій сфері, зокрема, поглибленню співпраці між органами, що здійснюють в межах своєї компетенції боротьбу з шахрайством. У Європейському

Союзі (далі – ЄС) відповідні повноваження належать Європейському бюро по боротьбі з шахрайством(OLAF).

Особливості функціонування Європейського бюро по боротьбі з шахрайством досліджували у своїх наукових працях І.Сікора, Є. Невмержицький, А.Сафоненко, С.Телешун, Ю.Таран, О.Рудик, І. Рейтерович, К.Уоллес, К. Херфер, В.Щербань та ін.

Європейське бюро по боротьбі із шахрайством (далі – Бюро або OLAF)здійснює свою діяльність у рамках інституційного механізму протидії політичній корупції в системі публічного управління в ЄС, йому належить право вивчати адміністративну діяльність та фінансування будь-якої інституції чи органуЄС.

Згідно з Рішенням Комісії № 1999/352 від 28 квітня 1999 р. про створення Європейського бюро по боротьбі з шахрайством (OLAF),Регламенту (ЄС) № 1073/99 1999 Європейського Парламенту і Ради від 25 травня 1999р. про ведення розслідувань Європейським бюро по боротьбі з шахрайством (OLAF)та Регламенту Ради (Євратом, ЄС) № 2185/96 від 11 листопада 1996 р. про проведенняКомісією вибіркового перевірок та інспекцій з метою захисту фінансових інтересівЄвропейських Співтовариств від шахрайства та інших порушень, Бюро є оперативннезалежним і відповідає за проведення адміністративних розслідувань по боротьбі зшахрайством, корупцією та іншою протиправною діяльністю, що завдає шкодифінансовим інтересам ЄС.

Гарантами його цілковитої незалежності виступають директор та наглядовий комітет. Директора OLAF призначає терміном на п'ять років Європейська Комісія за згоди Європейського Парламенту та Ради міністрів. Він не повинен виконувати вказівки жодного уряду і жодної інституції (включно з Комісією). Якщо директор вважає, що Комісія своїми діями зазіхає на його незалежність, він може відстоювати її навіть уСуді ЄС. Директор має право розпочинати розслідування з власної ініціативи (не лише на вимогу інституції, органу чи держави-члена).Обов'язком наглядового комітету є контроль за проведенням розслідувань. До складу комітету входять п'ять відомих особистостей, які не працюють у структурах ЄС. Їх призначають спільно Комісія, Парламент і Рада. [1, с. 231].

Сьогодні у складі OLAF працює більше 400 співробітників, які мають досвід проведення розслідувань випадків шахрайства в національних правоохоронних органах. Вони повністю незалежні та не приймають ніяких вказівок з боку основних інституцій ЄС, органів влади, юридичних та фізичних осіб [2]. Щороку Бюро звітує про свою діяльність перед Комісією ЄС, Європейським парламентом, Радою та Судом аудиторів ЄС та інформує їх про виявлені випадки шахрайства. У своїй діяльності відомство приділяє особливу увагу серйозним правопорушенням, має право на проведення власних слідчих дій, а також співпрацює з спеціальними органами держав-членів, які, своєю чергою, повинні інформувати відомство про виявленні випадки зловживань та шахрайства [3, с. 78].

У рамках Угоди про асоціацію на Бюро покладаються повноваження щодо здійснення перевірок та інспекцій на місцях із метою захисту фінансових інтересів ЄС від шахрайства та інших порушень на території України відповідно до положень Регламенту Ради № 2185/96 від 11 листопада 1996 р. У разі якщо одержувачі коштів Євросоюзу перешкоджають проведенню перевірок та інспекцій на місцях, органи влади України на основі національного законодавства надають інспекторам OLAF необхідну допомогу для виконання їхніх обов'язків щодо проведення перевірки або інспекції на місцях. При цьому Європейська комісія може вдаватися до адміністративних заходів та застосовувати санкції згідно з Регламентом № 966/2012 від 25 жовтня 2012 р., Регламентом № 1268/2012 від 29 жовтня 2012 р. та Регламентом № 2988/95 від 18 грудня 1995 р. щодо захисту фінансових інтересів Співтовариств [4]. З цією метою Україна повинна імплементувати відповідні положення законодавства ЄС. Їй надаватиметься можливість брати участь у всіх поточних і майбутніх програмах ЄС, відкритих для неї згідно з відповідними положеннями цих програм [5, с. 34].

Отже, Європейське бюро по боротьбі з шахрайством виступає спеціалізованим допоміжним органом ЄС, головним завданням якого є захист фінансових інтересів Союзу і запобігання шахрайства у використанні фондів ЄС всіма інституціями, а також координація фінансового управління всіх інституцій, створених на рівні держав-членів. Подальше дослідження особливостей діяльності Бюро є важливим для України, бо підписавши Угоду про асоціацію з ЄС наша держава повинна співпрацювати з OLAF з питань віднесених до його компетенції.

1. Тіньков А. Специфіка боротьби з політичною корупцією в системі публічного управління Європейського Союзу / А. Тіньков // Вісник Національної академії державного управління. – 2012. – № 1. – С. 224–234.

2. European Anti-Fraud Office – Європейське бюро у боротьбі з шахрайством. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://ec.europa.eu/>.

3. Притула Т.М. Роль інститутів Європейського Союзу у здійсненні моніторингу за фінансовими потоками / Т.М. Притула // Наукові записки. Серія «Економіка». – 2010. – № 15. – С. 72–80.

4. Додаток XLII до Угоди про асоціацію до розділу VI «Фінансове співробітництво та положення щодо боротьби з шахрайством» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/docs/Agreement/Annex_XXVI_to_XLIII_to_Agreement.pdf.

5. Гасанов С.С. Напрями формування фіскальної політики в аспекті асоціації України з ЄС / С.С. Гасанов // Фінанси України. – 2014. – № 1. – С. 22–38.